

regel efter § 50 og ændre den i Henhold til, hvad der bliver nødvendigt, da Hartkornet falder bort, og i Stedet for paa-ligne det med Halvdelen paa Ejendoms-skyld, $\frac{1}{4}$ efter Folketallet og $\frac{1}{4}$ efter Skøn. Med Hensyn til Sognekommune-beskatningen mener jeg, at det kan være rigtigt at sætte Grænsen for denne saa-ledes, at Ejendommen ikke beskattes for højt, saaledes at man altsaa sætter Græn-sen op ad et Maksimum, der ikke maa over-skrides; men man bør ikke sætte Grænsen nedad, det bør være overladt til den kom-munale Bestyrelse selv at finde ud af, hvad der er tjenligt for Kommunen. Der er Kommuner, f. Eks. Gladsakse, hvori om-trent Halvdelen af Ejendomsbesidderne ikke bo paa Gaarden, hvor man kun er henvist til at søge Indtægten ved høje Ejendomsskatter; thi selv om man i en saadan Kommune kunde faa en mellem-kommunal Skat, vil der ikke derved kunne raades Bod paa dette Forhold i fuldt Maal. Sognekommunerne bør have Ret til at be-STEMME Forholdstallet mellem Ejendoms-beskatningen og Beskatningen paa Formue og Lejlighed, saaledes som de nu have, og jeg mener, man bør til Gengæld bibeholde den Bestemmelse, man har, at Amsraadet skal have Lov til at approbere dette Forholdstal enten for et Aar eller for 3 Aar, som nu er bestemt.

Jeg kan derimod udtale min Tilfreds-hed med Ændringen Nr. 3 til § 8, som angaar Skattevedtægterne. Jeg mener, at den Forandring, der er sket i Lands-tinget, er til det bedre, nemlig at det er Amsraadet, der paa Grundlag af Sogne-kommunernes Indstilling fastsætter Skatte-vedtægterne, og der dog beholdes tilbørlig Frihed netop af Hensyn til Kommuner, som ere særlig beskafne, idet de Ved-tægte, der fastsættes, ikke behøver at være ens for hele Amtraadskredsen, men kunne rette sig efter Forholdene. Paa den anden Side skaffer det, at Amsraadet fastsætter Vedtægterne, en vis Ensartethed i Bedøm-melsen af de Skatteklager, som fremkomme fra de forskellige Distrikter. Derimod er jeg ikke tilfreds med en anden af de Æn-dringer, der findes under Nr. 8. Man har nemlig der foreslaaet, at, medens det Be-løb, hvortil Skatten kunde nedsættes af Kommunalbestyrelsen, oprindelig var fore-slaaet til Halvdelen, er dette nu begrænset til Fjerdedelen. Jeg tror ikke, at man, naar man nu vedtager Skattevedtægter, som binde Kommunalbestyrelserne ret stærkt, bør træffe saadanne Bestemmelser,

at man ikke forhindrer dem i, i særlige Tilfælde, at gaa til en betydelig Nedsæt-telse. Der kan være saadanne Forhold i en Familie, at Nedsættelser til Halvdelen af den Skat, som der skulde betaales efter Vedtægten, ikke vil være for meget.

Som det vil erindres, har det altid under de tidligere Behandlinger af Kom-muneskattelove været mit Standpunkt, at en Deling af Skatten mellem Opholdskom-munen og Erhvervskommunen skulde ske med Halvdelen til hver af disse, og dette Standpunkt mener jeg at burde fastholde endnu; thi jeg tror, man gaar Opholds-kommunen for nær ved den Deling, der nu er foreslaaet. Jeg skal imidlertid anerkende, at der er sket nogen Forbedring ved det Forslag, der nu foreligger fra Landstingets Side ved den Ændring, som findes under Nr. 14, og som giver Opholds-kommunen Ret til under visse Forhold, nemlig naar Skatten er mindre i Opholds-kommunen end i Erhvervskommunen, at beholde noget ud over $\frac{1}{3}$.

Da jeg havde Ordet under Behand-lingen af Skattekommissionens Kommune-skattelovforslag, fremhævede jeg det over-ordentlig store og byrdefulde Arbejde, som ved hele denne Samling af ny Love blev paadraget Kommunalbestyrelserne. Saa-fremt de foreliggende Love gennemføres, er dette Arbejde blevet reduceret noget; for det første, fordi alle smaa Indtægter ere udeladte ved Fradraget af 1,200 Kr. i Land- og Købstadkommunerne og 1,500 Kr. i Kjøbenhavn og Frederiksberg; der-næst er man derved, at en Del af Skat-terne opkræves som Ejendomsskyld og Kapitalskat, fritagen for at have med disse Skatteydere at gøre. Der er imidlertid her under Lovforslagenes Behandling fal-det forskellige Udtalelser, blandt andet fra det ærede Medlem for Assens (Berntsen), som tilraade den Udvej at godkende Lands-tingets Forslag om Afskrivning af alle de nuværende Skatter og erstatte dem, dels med en moderat Ejendomsskyld og dels med den af Skattekommissionen foreslaaede Indtægts- og Formueskat. Saa-fremt dette skulde blive Resultatet af Forhandlingerne i Fællesudvalget, komme vi dog ind paa dette store, byrdefulde Arbejde i Kommu-nerne, som jeg har anket saa meget over og frygtet saa meget for. Jeg vil derfor endnu en Gang gentage, hvad jeg sagde forrige Gang, og meget henstille til det ærede Udvalg, om man ikke kunde optage den Tanke at henlægge de to Ligninger til samme Tid. Jeg tror, det vil lette